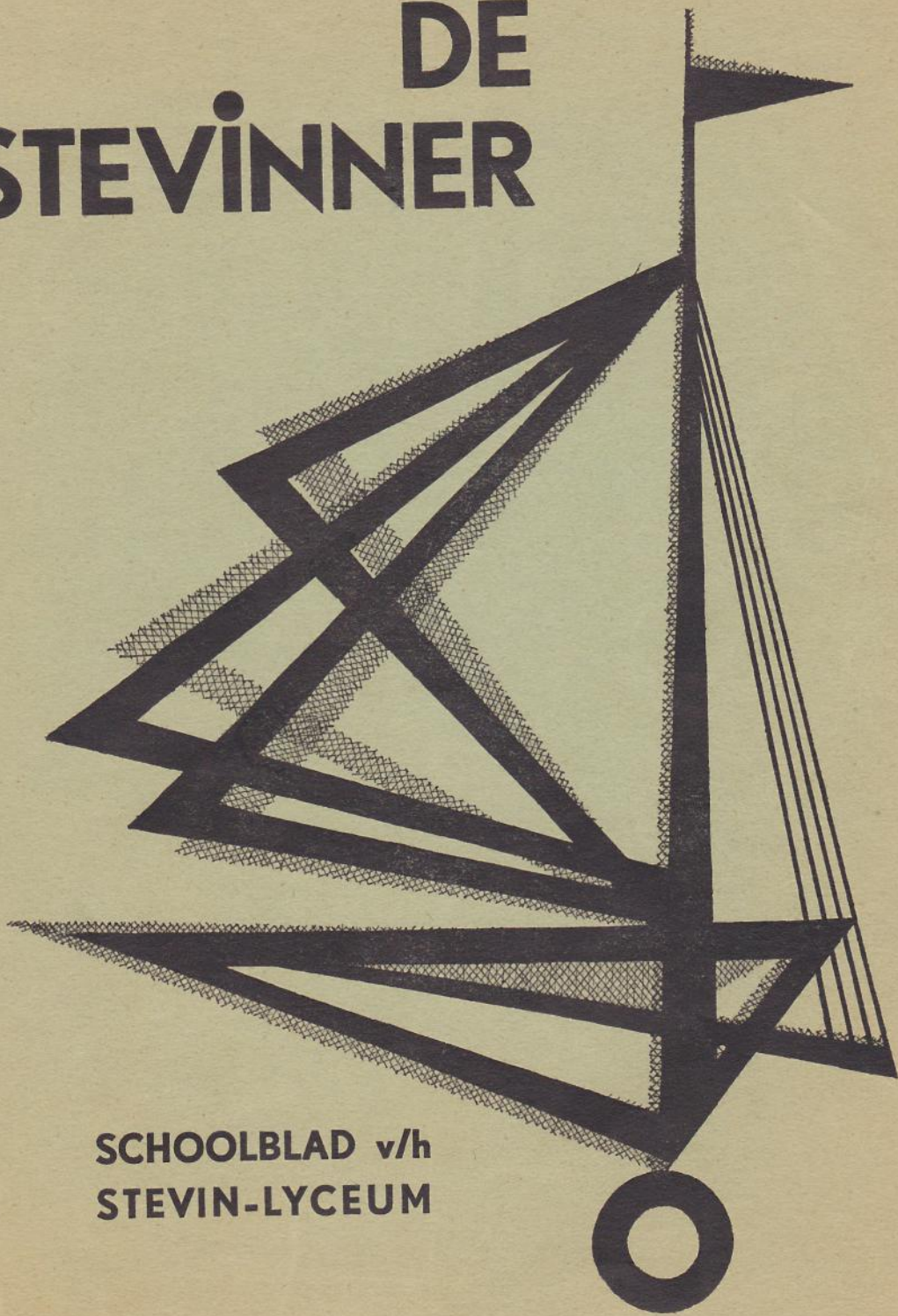

0A *Pass*

DE STEVINNER

SCHOOLBLAD v/h
STEVIN-LYCEUM

EEN BEZOEK AAN ONZE ZUIDERBUREN

Alle derde klassen van onze school hebben 19, 20, en 21 maart de Belgen met een bezoek vereerd.

We gingen met vier bussen, waarin zich ongeveer tweehonderd leerlingen en vijftien docenten bevonden. Het vertrek ging niet al te vlot. We vertrokken drie kwartier te laat. De stemming was echter uitstekend. Na de Belgisch-Nederlandse grens zonder moeilijkheden gepasseerd te zijn, werd er gestopt bij een restaurant. De bedoeling was daar iets te drinken en andere zeer dringende dingen af te handelen. De Belgen hadden ons niet zo vroeg verwacht en het duurde enige tijd voor ze in staat waren ons te ontvangen, zonder er al te slaperig uit te zien.

Na dit oponthoud reden we door naar Gent. We moesten daar verschillende stokoude gebouwen, een half ingestort kasteel en een paar wereldberoemde schilderijen bezichtigen. Alles was prachtig. Het enige wat ons tegenviel, was het weer. Het was overal steenkoud. Maar ook in Gent was gezorgd, dat we iets konden drinken. Dit gebeurde in een restaurant onder het Belfort. Het restaurant luisterde naar de naam Raetskelder. Natuurlijk kwamen we Gent niet uit zonder alle trappen van het Belfort een keer op- en af gerend te zijn. In ieder geval een goede vervanging van de gymnastiekles van zaterdagochtend, die wij tot onze grote spijt hebben moeten missen. Nadat enkele van de leerlingen hun minder goede afkomst aan de inwoners van Gent even gauw moesten laten blijken, door zonder betalen uit een patatwinkel weg te lopen, werd iedereen weer in de bussen geladen en werd koers gezet naar Brugge. We zouden in Brugge slapen. De jeugdherberg deed ons in het begin een beetje ongezellig en koud aan. Maar toen wij de slaapzalen en gangen bevolkt hadden en er in de hele jeugdherberg geen stil plekje meer te vinden was, had men weinig tijd om over iets dergelijks na te denken. Toen iedereen eindelijk wist waar hij of zij slapen moest, ging de bel voor het eten. Dit viel iedereen een beetje tegen. Iedereen is blijkbaar in het kostbare bezit van een moeder, die heerlijk koken kan en zoiets was men dan echt niet gewend. Er stond gelukkig geen straf op als men het niet opat en vele zeiden dan ook, dat ze beslist geen honger hadden. Een paar pechvogels kregen de ondankbare

taak tweehonderd borden, evenveel kommen en ongeveer zeshonderd stukken bestek af te wassen en af te drogen. We mochten tot halfelf Brugge in. Een vrij tamme stad. Er is wel een nachtleven, maar alleen voor gehuwden, die de achttien gepasseerd zijn.

's Nachts bleken sommige leerlingen over ontzettende hoeveelheden energie te beschikken. De docenten, die na een vermoeiende dag ook naar hun bed verlangden, moesten nog uren als nachtwaker optreden. Toch is het ogenblik gekomen dat iedereen sliep. De volgende ochtend scheen het zonnetje. Een heel verschil met de vorige dag. Dit schone gebeuren stemde iedereen zeer opgewekt en voor we allemaal in de bussen geladen werden om naar Brugge gebracht te worden werd er al een soort gegeven, bestaande uit de hitparadenummers van de afgelopen weken. Het plan was om 's morgens de musea van Brugge te bezoeken. Iedereen deed dit met de grootste animo, want het zonnetje scheen en dan is het altijd plezierig om buiten te lopen. De winkels waren open, hoewel het zondag was. De terrasjes lagen heerlijk in de zon en met het uitzicht op het beeld van de beroemde held Pieter de Coninck werd er door de leraren en leerlingen voor we naar de jeugdherberg terug moesten om te lunchen snel even iets gedronken.

's Middags terug naar Brugge om daar een puzzeltocht te houden. Deze puzzeltocht was goed voor je hersens, maar minder goed voor je voeten. Na twee en half uur lopen kwamen we bij de verzamelplaats. Toen we daar te horen kregen dat we naar de jeugdherberg moesten gaan lopen, werd er flink gemopperd. Er was echter niets aan te doen. Alleen gingen we toen met een man of vijftientig de verkeerde kant uit. Het gevolg was dat we een Belg zo gek moesten krijgen om een keer of vijf te rijden om ons terug te brengen.

's Avonds trok iedereen Brugge weer in. We gingen naar de kermis en naar het "Putje". Een onvolprezen Belgisch cafeetje, waar we ons hart aan verloren hadden. Half elf was ook nu de tijd om thuis te komen. De meesten waren binnen om deze tijd. Allemaal moe, maar voldaan. De volgende dag reden we via Veere langs de Deltawerken terug naar Den Haag. Ondanks de koude werd bij iedere brug, elke dijk en bij alle oude stadjes gestopt.

Keurig op tijd reden we Den Haag binnen.
We waren met net zoveel man als we weggegaan waren.
Iedereen was nog helemaal heel. Tenslotte wil ik de
docenten bedanken voor de tijd die en het werk dat ze
aan de organisatie van deze reis gegeven hebben.
Iedereen vond deze zeer geslaagd.

Wilma Overdijk

Aan jou,

Ik lach tegen de hemel
Die lacht niet terug
Is er iets?
De zon als een bloedrode schijf,
In mijn ziel haar stralen werpt,
Zo onverstoorbaar door.
De vogels vliegen toch
Is er iets?
De maan als een donkerblauw waas,
Om mijn schaduw hangt.
Je kijkt zo vreemd.
Is er iets?
Je woorden dringen tot mij door als
Zwarte gieren en hun prooi
Is er iets?
Je naam dreunt in mijn hoofd
Als een vrachtwagen
Over een slecht geplaveide weg
Is er iets?
Ik voel alleen het brandmerk
Van jou ziel
O, bloedrode, zwarte
donkerblauw schaduwige
Liefde.

Br. Ho.

Parijs 1966

Woensdag, 13 april

We vertrokken om kwart voor zeven. Een kwartier eerder dan de afgesproken tijd. Het weer was somber, maar de stemming zonnig. We waren om 8.15 bij de Nederlands-Belgische grans waar wij enkele biologische en fysiologische behoeften deden. Via Antwerpen reden we naar Bergen, waar we koffie dronken. Doordat we zo vroeg weggegaan waren en alles op tijd verliep, arriveerden we om twaalf uur al bij de Franse grens.

Vandaar af reden we door naar Soissons, waar we iets gedronken hebben. Van Soissons af direct naar Parijs. We kwamen om vijf uur in onze verblijfplaats aan, nadat we vijf kwartier door Parijs gereden hadden. Nadat we wat geacclimatiseerd waren, gingen we eten in het Maison Internationale de l'Université de Paris. We vonden het eten niet erg lekker. Het bestond uit: soep, asperges, lever en doperwtten. Na het diner maakten we met de Franse kaas kennis. Volgens Frans gebruik werd er natuurlijk wijn bij gedronken.

's Avonds per Métro naar Montmartre, waar we de Sacré Coeur en de Place du Tertre bekeken hebben. Op de Place du Tertre stonden vele stalletjes van schilders. Daar kwamen we ook één van de conrectoren van het Stevin-Lyceum tegen. Van Montmartre af gingen we lopend naar de Place Pigalle, waar (niet voor ons overigens!) striptease voorstellingen gegeven werden. Een portier van een van die tenten dacht dat we Duitsers waren en wilde ons naar binnen lokken met de woorden: " Blote Kätchen ohne Blättchen". We wandelden ook nog even langs de Moulin Rouge, die daar vlakbij lag. Met de Métro, waar we allang genoeg van hadden, weer naar "huis" toe, nadat we eerst een cafeetje bezocht hadden. Slaperig van de wijn en de métro kropen we ons bed in.

De volgende dag begon met een stevig ontbijt, dat natuurlijk o.a. uit stokbrood bestond. We hebben die dag een heleboel bezienswaardigheden bezocht, o.a. het Panthéon (kale hallen met veel stoude schilderijen), de Notre

Dame en het Louvre. We zijn ongeveer anderhalf uur in het Louvre geweest, waar we de Mona Lisa en de Venus van Milo met een bezoekje vereerd hebben. 's Middags hebben we wat rondgewandeld en winkels bekeken. Om half zes hebben we kip gegeten bij Madame Genette, hetgeen bijzonder goed smaakte. Op straat maakten we nog iets leuks mee. Twee doodgravers stonden naast de lijkwagen met de kransen te stocieren hetgeen een zeer komisch gezicht was.

's Avonds hebben we een rondrit door Parijs gemaakt en op de Champs Elysées op een terrasje gezeten. Later nog gingen we naar de Hallen. Met een klein groepje hebben we daar uiensoep gegeten.

De dag daarna zijn we naar Versailles gegaan. Daar hebben we het parc en de tuinen bezocht. Nadat we door het Bois de Boulogne gereden waren, gingen we in Versailles wat eten. 's Middags zijn we op de Arc de Triomphe en de Eiffeltoren geweest, vanwaar we zeer mooie uitzichten over de stad hadden. Het graf van Napoleon hebben we die middag ook nog bezocht. We hebben weer in het zelfde restaurant gedineerd als de vorige dag. 's Avonds zijn we naar de Opéra Comique geweest, waar we Hoffmanns Erzählungen gezien en gehoord hebben. Daar waren nog meer Hollandse scholieren.

De volgende morgen gingen we op weg naar de Rue de Mouffetard, waar de handel zich schilderachtig op straat afspeelt. Nadat we langs de Moskée gereden waren, beklommen we de toren van de Notre Dame. 's Middags naar het Musée du Jeu de Paume. Daar het zeer hard regende, bleven we voor het museum in de bus een tijdje wachten. In die tijd speelde een van de jongens enkele liedjes op de gitaar voor de microfoon van de bus. Daarna zijn we naar de Galeries la Fayette gegaan, een groot warenhuis, waar we anderhalf uur rondgescharreld hebben. Om vijf uur hebben we de gebrandschilderde ramen van de Sainte Chapelle bewonderd.

Omdat het de laatste avond was, dat we van Madame Genettes eten zouden smullen, heeft de heer Jansma met een omhelzing afscheid van haar genomen, nadat wij in koor geschreeuwd hadden: " Embrassez- la pour nous".

's Avonds weer naar een opera geweest. Nu naar de Grand Opéra, waar Rigoletto opgevoerd werd. Na afloop nog een laatste rondrit door de verlichte stad.

's Zondags moesten we om half acht al uit ons bed, omdat het plan was dat we om half negen de terugreis naar Holland zouden aanvaarden. Zodra we Parijs uitwaren, richtten we de bus in als een slaapzaal. De gordijntjes gingen dicht, de stoelen werden in een gemakkelijke stand gezet en bijna iedereen ging slapen. Om elf uur hebben we in St. Quentin koffie gedronken. Via Bergen, waar we gegeten hebben, reden we terug naar Nederland. Om zes minuten over zes stonden we weer voor het Stevin-Lyceum. Ik wil dit artikel niet besluiten, alvorens de leraren, die van deze reis een grandioos succes hebben gemaakt, mede namens alle andere deelnemers, mijn hartelijke dank te betuigen.

Erik Smits.